

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ
Кв.бр.230/11
Дана 26.10.2011. године
В А Љ Е В О

ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ, у већу састављеном од вршиоца функције председника суда – већа Биљане Савић и чланова већа – судија Наде Живић и Милана Алексића са судијским помоћником Александром Марковским, као записничарем, у кривичном предмету против осуђеног МР из Уба због продуженог кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из чл.246. ст.1. КЗ – а у вези са чл.61. КЗ - а, одлучујући о обустави мере безбедности, по прибављеном мишљењу ВЈТ Ваљево Ктр.бр.485/11 од 12.10.2011. године, на седници већа одржаној дана 26.10.2011. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОБУСТАВЉА СЕ мера безбедности обавезног лечења наркомана изречена осуђеном МР из Уба пресудом Окружног суда у Ваљеву К.бр.100/07 од 31.03.2009. године.

Осуђени МР се упућује на издржавање остатка казне на коју је осуђен наведеном правноснажном пресудом.

Образложење

Правноснажном пресудом Окружног суда у Ваљеву К.бр.100/07 од 31.03.2009. године осуђени МР из Уба осуђен је због продуженог кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из чл.246. ст.1. КЗ – а у вези са чл.61. КЗ – а и кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из чл.246. ст.3. КЗ - а на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године. Наведеном пресудом према оптуженом је, на основу чл.78. и 83. КЗ – а, изречена мера безбедности обавезног лечења наркомана, а које се има извршити у заводу за извршење казне затвора и траје минимум годину дана, али не дужи од три године. Наведена пресуда је пресудом Апелационог суда у Београду Кж1.бр.108/10 од 25.03.2010. године перионачена, тако што је осуђени МР ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из чл.246. ст.3. КЗ – а, док је за продужено кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из

чл.246. ст.1. КЗ – а у вези са чл.61. КЗ – а осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци. Првостепена пресуда у осталом делу је остала не измењена.

Својим дописом комисија лекара Специјалне заводске болнице у Београду је, сходно чл.203. ст.2. Закона о извршењу кривичних санкција, је обавестила суд о завршеном лечењу осуђеног, који се на лечењу у наведеној установи налази од 22.08.2010. године. У поменутом допису од 18.10.2011. године наведено је да нема више медицинских индикација за даљим хоспиталним третманом осуђеног МР, па је предложено да се према истом укине мера безбедности обавезног лечења наркомана и да се исти упути на даљи ресоцијализациони третман у надлежни КПЗ.

У свом допису Ктр.бр.485/11 од 21.10.2011. године ВЈТ Ваљево је навео да су испуњени сви услови за укидање изречене мере безбедности, са тим да се осуђени упути на издржавање казне у одговарајућу Казнено поправну установу.

Веће Вишег суда у Ваљевоу је размотрило све списе ове кривично – правне ствари, па је на основу извештаја комисије лекара Специјалне заводске болнице у Београду, уз узимање у обзир и мишљење Вишег јавног тужиоца у Ваљевоу, утврдило да више не постоји потреба за хоспиталним третманом осуђеног МР, те је донело одлуку да се обустави мера обавезног лечења наркомана изречена горе наведеном правноснажном пресудом.

Обзиром да је осуђени осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, то значи да исти није издржао целу казну, због чега је веће донело одлуку да се исти упути на издржавање остатка казне затвора.

Из изнетог, а на основу чл.511. ЗКП – а у вези са чл.83. КЗ – а, одлучено је као у изреци.

Вршилац функције председник суда – већа

Биљана Савић,с.р.